

תמיד עיני ה'

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

אלקיד בה

בא"י שאין שר ומזל מושל בה כ"א האל ית', היא מושפעת מאתו ית' מדי יום ביום ומדי שנה בשנה בכל הדברים הצריכים למוזנות האדם וחיוו, אבל שאר הארצות הם מושפעים ע"י השר והמזל השולט עליהם לזמן קצוב, כפי מה שחלקו לו למעלה. והוא דמיון מלך גדול מושל בד' פנות העולם, שהוא שולח למקומות הרחוקים ממנו הדברים הצריכים אליהם לזמן רב, כדי שלא יצטרך לשלוח כמה פעמים, ובמקום מושבו אינו מחלק להם כ"א מדי יום ביומו או מדי חרש בחדשו, להיותו קרוב אליהם, ויכול להשלים חסרונם בכל יום. (בית אלקים לזמבירט, שער התפילה פרק ה')

**ביה – ספר "ארץ ישראל", מדור "עין הארץ" ח"א – גליון 106 – יז תמוז תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אגודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א ארץ אשר ה' אלקיד דורש אותה, תמיד עיני ה' אלקיד בה

ספר ליקוטי הלכות - הלכות ברכת הפרות הלכה ב

הלכה ב: ענין ברכת הנהנין ודין קדימה משבעה מינים שנשתבחה בהן ארץ - ישראל קודמין לכל. וכל הקודם בפסוק קודם לברכה:

כי אנחנו עם קדוש בני ישראל צריכין שיהיה כל מזונותינו משפע של ארץ - ישראל, כי רק ארץ - ישראל שיך לנו בני ישראל, אבל שפע ואכילה של חוץ - לארץ אינו פדאי לנו, כי חוץ - לארץ הוא אגיר הטמא. והיא תחת ממשלת הסטרא אחרא ואינו ראוי השפעתה לישראל, על - בן אנו צריכין לתקן כל אכילתנו ושתיתנו שיהיה בבחינת שפע של ארץ - ישראל כאלו יוצא מארץ - ישראל. וזה נעשה על - ידי הברכה שאנו מברכין על כל דבר. וכשאנו מברכין ומודים אותו יתברך שבראם בזה בעצמו נעשה ארץ - ישראל בכל מקום, כי עקר ארץ - ישראל נעשה על - ידי פח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים, כמו שכתב רבו נרו יאיר על ענין מחאת פה בתפלה (סימן מד), עין שם. דהינו מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, למה פתח התורה בבראשית וכו'? אלא משום פח מעשיו וכו' ברצונו נתנה להם. וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו. נמצא שעקר ארץ - ישראל נעשה על - ידי שנתגלה שיה' יתברך ברא כל העולם פלו ובידו לתנה למי שירצה. וכשאנו מברכים ומודים אותו יתברך על איזה פרי שבראה. אזי אנו מגלין קדשת ארץ - ישראל גם באותו המקום שגדל הפרי מאחר שאנו מגלין ומודים שהוא יתברך ברא הכל שמוזה נעשה עקר קדשת ארץ - ישראל פנ"ל. וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה פתיב לה' הארץ ומלואה. וכתוב, והארץ נתן לבני האדם. פאן קדם ברכה אזי לה' הארץ ומלואה וכו'. פאן לאחר ברכה אזי, והארץ נתן לבני - אדם. נמצא, שלאחר ברכה פתיב והארץ נתן וכו'. ודינו בחינת פח מעשיו וכו' לתת להם נחלת גוים, הינו שעל - ידי הברכה אנו קונין את

העולם שה' יתברך נתנה לנו על – ידי הברכה שאנו מברכין אותו כנ"ל. וזהו ממש בחינת ארץ – ישראל שאמרו רבותינו זכרונם לברכה פח מעשיו וכו'. הוא בראה וברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו. וכן על – ידי הברכה נתגלה כל זה גם – כן כנ"ל. בבחינת והארץ נתן לבני האדם הנאמר לאחר ברכה כנ"ל. ועל – כן גם כאן נעשה ארץ – ישראל כנ"ל. וזהו השנוי שבין הפתובים. שקדם הברכה כתיב לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה. שפרש רש"י שקאי על ארץ – ישראל ושאר ארצות. ואחר ברכה כתיב סתם והארץ נתן לבני האדם, ארץ סתם, כי בכל מקום שכתוב ארץ סתם הוא ארץ – ישראל שנקרא ארץ סתם, כמו שכתב רבנו גרו יאיר. וכמרגל בדברי רבותינו זכרונם לברכה לקרא ארץ – ישראל ארץ סתם, הינו שלאחר הברכה שנתגלה שה' יתברך ברא הכל וברצונו לתנה למי שירצה. אזי והארץ נתן לבני – אדם 'ארץ' סתם, הינו ארץ – ישראל, הינו שנעשה הכל ארץ – ישראל כנ"ל. אבל קדם ברכה יש חלוק בין ארץ – ישראל שקדשתה מפבר ובין שאר ארצות שהם חוץ – לארץ. וזהו שמחלק הפסוק הנאמר קדם ברכה כתיב לה' הארץ ומלואה תבל וכו', דהינו ארץ – ישראל ושאר ארצות, כמו שפרש רש"י. כי קדם הברכה קדם שנתגלה שהכל שלו יתברך, אף – על – פי – לא נמשך קדשת ארץ – יתברך שמו, כמו שכתוב, לה' הארץ ומלואה וכו'. אף – על – פי – כן לא נמשך קדשת ארץ – ישראל למטה בכל מקום כנ"ל. רק בשנתגלה גם למטה שה' יתברך ברא הכל והוא נתנה לנו בבחינת והארץ נתן לבני האדם כנ"ל, כי עקר כל הקדשות אינן נמשכות רק בשנתגלה למטה קדשת אלקותו ומלכותו יתברך שאז נמשך הקדשה גם למטה. ואזי נעשה בכל מקום ארץ – ישראל כנ"ל על – ידי הברכה שעל ידה נתגלה אלקותו יתברך שהוא ברא הכל. וברצונו נתנה לנו, כמו שכתוב, והארץ נתן וכו' כנ"ל. נמצא, שעל – ידי הברכה נעשה בכל מקום ארץ – ישראל:

גם איתא בדברי רבנו גרו יאיר שעקר ארץ – ישראל. על – ידי עיני השגחתו יתברך שהוא משגיח בארץ – ישראל תמיד, כמו שכתוב, תמיד עיני ה' אלקיך בה וכו'. ועל – ידי זה נמשך קדשת ארץ – ישראל. וזה נעשה על – ידי ההתפארות שה' יתברך מתפאר בישראל שעל – ידי זה ההתפארות נעשין בחינת תפלין. ועל – ידי התפלין מחיין נעשין בחינת עינים שמשגיח בהם שעל – ידי זה נעשה קדשת ארץ – ישראל כנ"ל, עין שם היטב במאמר המתחיל מי שיודע מארץ – ישראל וכו' (בלקוטי תנינא סימן מ"ם). וזה בחינת הברכה שעל ידה אנו עושין ארץ – ישראל, כי בשאנו מברכין אותו יתברך ומשבחין ומפאריין אותו יתברך. אזי הוא יתברך מתפאר בנו בבחינת את ה' האמרת וזה האמרך, דהינו שאנו מפאריין ומברכין אותו יתברך והוא מאמירנו שאנו מתאמריין ומתפאריין בו יתברך שהוא אלקינו שברא הכל. אז וזה האמרך, שהוא יתברך מתפאר בנו גם – כן שאנחנו עמו בבחינת ישראל אשר בך אתפאר ועל – ידי זה נעשה קדשת

אָרֶץ – יִשְׂרָאֵל כַּנִּל. נִמְצָא שֶׁעַל – יְדֵי הַבְּרָכָה נַעֲשֶׂה בַּחֲנִינֵת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל. וְעַל – בֵּן שִׁבְעַת הַמִּינִין שֶׁבָּהֶן נִשְׁתַּבַּח אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל הֵם מְקַדְּמִים לַבְּרָכָה, כִּי שִׁבְעַת הַמִּינִים שֶׁהֵם שִׁבַּח אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל, הֵם עֲצָמָם בַּחֲנִינֵת קִדְשֵׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל, כִּי עַקֵּר קִדְשֵׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל עַל – יְדֵי עֵינֵי הַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁמִּסְתַּכֵּל בָּהּ תְּמִיד כַּנִּל וּבִשְׁבַעַת הַמִּינִין אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לַבְּרָכָה, כֹּל הַמְּקָרָא הַזֶּה כָּלוּ לְשַׁעוּרֵין נֶאֱמַר חֲטָה לְבַכְדֵי אֲכִילַת פָּרֶס וְכוּ'. נִמְצָא שֶׁשִׁבְעַת הַמִּינִין הֵם שַׁעוּרֵין שֶׁל תּוֹרָה שֶׁבָּהֶם מְשַׁעְרֵין שַׁעוּרֵי תּוֹרָה. וְשַׁעוּרֵין דְּאוֹרֵיתָא הֵם בַּחֲנִינֵת עֵינַיִם בַּחֲנִינֵת הַשְּׁחַר שִׁבְעִין שֶׁהוּא מְצַמֵּם הָרָאוֹת שֶׁהוּא בַּחֲנִינֵת שַׁעוּרָא דְאַתּוֹן דְּאוֹרֵיתָא (וְכַמְבָּאָר הֵיטֵב בַּמֶּאֱמָר מִיִּשְׂרָאֵל דְּסַפִּינָא סִימֵן לְמִ"ד). וְעַל – בֵּן שִׁבְעַת הַמִּינִין שֶׁהֵם שַׁעוּרֵין דְּאוֹרֵיתָא, הֵם בַּבְּחִינֵת עֵינַיִם – בַּת עֵין. וְעַל – בֵּן הֵם שִׁבְעָה כְּנֶגֶד שִׁבְעָה גְּלָדֵי עֵינָא וְעַל – בֵּן בָּהֶם דִּיקָא נִשְׁתַּבַּח אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל, כִּי עַקֵּר אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל עַל – יְדֵי בַּחֲנִינֵת עֵינֵי הַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּנֹזֵכֶר לְעִיל. וְעַל – בֵּן מִשְׁבַּח הַתּוֹרָה שֶׁנִּמְצָא בָּהּ שִׁבְעַת הַמִּינִין אֵלּוֹ שֶׁהֵם בַּחֲנִינֵת שַׁעוּרֵין דְּאוֹרֵיתָא בַּת עֵין שִׁבְעָה גְּלָדֵי עֵינָא בַּחֲנִינֵת צְמֻצוּם הָרָאוֹת. וְעַל – בֵּן עַל – יְדֵי שִׁבְעָה מִינִים אֵלּוֹ שֶׁהֵם שַׁעוּרֵין דְּאוֹרֵיתָא יוֹכֵל לְהַמְשִׁיךְ עֵינֵי הַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל, כִּי עַקֵּר הַהַשְּׁגָחָה עַל – יְדֵי בַּת עֵין, דְּהֵינּוּ צְמֻצוּם הָרָאוֹת שֶׁהוּא בַּחֲנִינֵת שַׁעוּרֵין דְּאוֹרֵיתָא כַּנִּל. נִמְצָא, שֶׁשִׁבַּח שִׁבְעַת הַמִּינִים שִׁיךְ לְשִׁבַּח הַסְּמוּךְ תְּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקִיךָ בָּהּ, כִּי עֵינָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁם עַל – יְדֵי שִׁבְעַת הַמִּינִים שֶׁהֵם בַּחֲנִינֵת שַׁעוּרֵין דְּאוֹרֵיתָא בַּת עֵין כַּנִּל. נִמְצָא, שֶׁשִׁבְעַת הַמִּינִים שֶׁבָּהֶם נִשְׁתַּבַּח אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל הֵם עֲצָמָם בַּחֲנִינֵת קִדְשֵׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל כַּנִּל. וְעַל – בֵּן הֵם קוֹדְמִים לַבְּרָכָה, כִּי עַקֵּר הַבְּרָכָה הוּא רַק לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֵׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל כַּנִּל. וְעַל – בֵּן כָּל הַקּוֹדֵם בַּפְּסוּק קֹדֵם לַבְּרָכָה, כִּי אַתּוֹן דְּאוֹרֵיתָא הֵם בַּחֲנִינֵת עֵינֵי הַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבָּרַךְ, בַּחֲנִינֵת בַּת עֵין כַּנִּל. כִּי בְּהַתּוֹרָה מְלַבֵּשׁ הַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל כַּמּוּבָא בַּמֶּאֱמָר 'אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה' הַמְּדַבֵּר מִהַשְּׁגָחָה בְּסִימֵן יג. וְעַל – בֵּן כָּל הַקּוֹדֵם בַּתּוֹרָה קוֹדֵם לַבְּרָכָה, כִּי הוּא סְמוּךְ בְּיוֹתֵר לְהַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁעַל – יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה קִדְשֵׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל כַּנִּל שֶׁזֶהוּ עַקֵּר הַבְּרָכָה כַּנִּל:

וְעַתָּה מֵיִשָּׁב הֵיטֵב מַה שֶׁהִקְשׁוּ בַּגְּמָרָא עַל פְּסוּק אֶרֶץ חֲטָה וְשַׁעוּרָה שֶׁלְּמִדּוֹ מִמֶּנּוּ דִּין קְדִימָה. וְהִקְשׁוּ הַהוּא לְגוֹפָא אֲצִטְרִיךְ, כִּי כָּל הַמְּקָרָא לְשַׁעוּרֵין נֶאֱמַר וְכוּ'. כִּי אֲדַרְבָּא, זֶהוּ דִּיקָא שִׁבַּח אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּמְצָא בָּהּ שִׁבְעָה מִינִין אֵלּוֹ שֶׁבָּהֶם מְשַׁעְרֵין שַׁעוּרֵין דְּאוֹרֵיתָא שֶׁזֶה בַּחֲנִינֵת בַּת עֵין שֶׁמִּזֶּה בְּעֲצָמוֹ נַעֲשֶׂה קִדְשֵׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל כַּנִּל וּמִחֲמַת זֶה בְּעֲצָמוֹ רְאוּי לְהַקְדִּימָם לַבְּרָכָה, כִּי עַקֵּר הַבְּרָכָה הוּא לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֵׁת אֶרֶץ – יִשְׂרָאֵל כַּנִּל:

וְהָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עוֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הַרִים וּבִקְעוֹת לְמִטְרַת הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מִיָּם

 אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֶלְקִיךָ דּוֹרֵשׁ אֹתָהּ תְּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקִיךָ בְּהַ מְרִשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה